

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSA Jan Futro (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. O.

przeciwko Gminie W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 kwietnia 2010 r.,

zażalenia powoda na postanowienie w przedmiocie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 listopada 2009 r., sygn. akt II Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie w części w jakiej nie uwzględniono żądania powoda zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego ponad 300 zł i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu we W. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy we W. – po rozpoznaniu sprawy z powództwa R. O. przeciwko Gminie W. o zapłatę, na skutek apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 marca 2009 r. – wyrokiem z dnia 6 listopada 2009 r. oddalił apelację

a orzekając o kosztach procesu zasądził od pozwanej na rzecz powoda 300 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy stwierdził, że apelacja była oczywiście nieuzasadniona a rozstrzygnięcie o kosztach procesu uzasadnia treść przepisów art. 98 § 1 k.p.c. i art. 391 k.p.c.

W zażaleniu na zawarte w tym wyroku orzeczenie o kosztach procesu, powód zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie przepisów art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 4, § 13 ust.1 pkt 1 w związku z art. 99 i art. 109 § 2 k.p.c. oraz § 14 ust. 3 pkt 2 w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348). W konsekwencji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy w zakresie orzeczenia o kosztach do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazał, że przed Sądem II instancji powoda reprezentował nowy pełnomocnik ustanowiony w postępowaniu apelacyjnym i przy wartości przedmiotu zaskarżenia 7 700 zł stawka minimalna powinna wynieść 900 zł.

Pozwana wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Żalący kwestionuje orzeczenie o kosztach w odniesieniu do kosztów postępowania apelacyjnego, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji.

Rozstrzygnięcie nie zawiera jednak stwierdzenia, że żądanie zasądzenia wyższych kosztów (według norm przepisanych) zostało oddalone.

Nasuwa to pytanie o dopuszczalność zażalenia z uwagi na brak substratu zaskarżenia.

Problem ten jednak dotyczący w rzeczy samej stosowania art. 325 k.p.c. *in fine* został ostatecznie rozstrzygnięty w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 1972 r. III PZP 14/72 (OSNC 1972/12/215), w której wyrażono pogląd, że każde orzeczenie o kosztach procesu, choćby – jak w danym wypadku – nie uwzględniało w całości zgłoszonego wniosku, zawiera w sobie domniemanie oddalenia nie uwzględnionej części.

Pogląd ten został powszechnie zaaprobowany przez doktrynę i praktykę a Sąd Najwyższy w składzie powyższym go podziela.

Zażalenie jest, zatem – na gruncie obecnie obowiązujących przepisów i przy przyjęciu wskazanej wyżej wykładni – dopuszczalne.

W uzasadnieniu wydanego w sprawie postanowienia Sąd Okręgowy w ogóle nie umotywował podjętego rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Wskazał jedynie podstawę prawną rozstrzygnięcia o tych kosztach zamieszczoną w kodeksie postępowania cywilnego.

Rzeczywiście w przypadku, gdy w sprawie w postępowaniu apelacyjnym wystąpił inny adwokat niż ten, który występował przed sądem I instancji jego wynagrodzenie w myśl § 6 pkt 4 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) powinno wynieść 900 zł.

Wobec braku uzasadnienia nie wiadomo, z jakich przyczyn Sąd Okręgowy postanowił obciążyć pozwaną obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego jedynie w kwocie 300 zł a w szczególności, czy wynikało to z omyłki czy też Sąd odstąpił od obciążania tymi kosztami pozwanej w całości z uwagi na inne przesłanki. Powoduje to konieczność uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 oraz art. 108 § 2 w związku z art. 397 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ orzekł jak w postanowieniu.